

คำทองขนนาค (แบบอุกาสะ)

๑. คำวันทาสิมา และคำวันทาพระประธาน

อุกาสะ วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต,
มะยา กะตัง ปุณฺณัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง,
สามินา กะตัง ปุณฺณัง มัยหัง ทาตัพพัง, สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ.
(นั่งคุกเข่า ประนมมือ กล่าวว่า)
สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต
(กราบ ๑ ครั้ง ประนมมือ กล่าวว่า)
อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง,
สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต
(กราบ ๑ ครั้ง ยืนขึ้นประนมมือ กล่าวว่า)
วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต,
มะยา กะตัง ปุณฺณัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง,
สามินา กะตัง ปุณฺณัง มัยหัง ทาตัพพัง, สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ.
(นั่งคุกเข่า ประนมมือ กราบ ๓ ครั้ง)

*** ๒. คำขอพรพรพา ***

อุกาสะ วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต,
มะยา กะตัง ปุณฺณัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง,
สามินา กะตัง ปุณฺณัง มัยหัง ทาตัพพัง, สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ,
อุกาสะ การุญญัง กัตวา, ปัพพัชัง เทละ เม ภันเต.
(นั่งคุกเข่า ประนมมือ กล่าวว่า)
อะหัง ภันเต, ปัพพัชัง ยาจามิ.
พุทฺธัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพัชัง ยาจามิ.
ตะติยมฺปิ อะหัง ภันเต, ปัพพัชัง ยาจามิ.
(สัพพะทุกขะ นิสสระณะ,
นิพพานะ สัจฉิกระณตถายะ, อิมัง กาสาวัง คะเหตวา,
ปัพพาเซถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ.) กล่าว ๓ จบ
(สัพพะทุกขะ นิสสระณะ,
นิพพานะ สัจฉิกระณตถายะ, เอตัง กาสาวัง ทัตถา,
ปัพพาเซถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ.) กล่าว ๓ จบ

๓. มุลกัมมัญฐาน

เกสา โลมา นะชา ทันตา ตะโจ (อนุโลม)
ตะโจ ทันตา นะชา โลมา เกสา (ปฏิโลม)

*** ๔. คำขอสรณคมน์และศีล ***

อะหัง ภันเต, สระณะสิลลัง ยาจามิ.
พุทฺธัมปิ อะหัง ภันเต, สระณะสิลลัง ยาจามิ.
ตะติยมฺปิ อะหัง ภันเต, สระณะสิลลัง ยาจามิ.
พระอาจารย์กล่าวคำนโมัสการพระรัตนตรัย ให้นาคกล่าวตาม
(นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ)
กล่าว ๓ จบ
พระอาจารย์กล่าวว่า “ยะมะหัง ะหามิ ตัง ะเทหิ”
ให้นาครับว่า “อามะ ภันเต”
จากนั้น พระอาจารย์ จะให้ สรณคมน์ และศีล
ให้นาคกล่าวตามดังนี้
พุทฺธัง สระณัง คัจฉามิ, อัมมัง สระณัง คัจฉามิ,
สังฆัง สระณัง คัจฉามิ,
พุทฺธัมปิ พุทฺธัง สระณัง คัจฉามิ, พุทฺธัมปิ อัมมัง สระณัง
คัจฉามิ, พุทฺธัมปิ สังฆัง สระณัง คัจฉามิ,
ตะติยมฺปิ พุทฺธัง สระณัง คัจฉามิ, ตะติยมฺปิ อัมมัง สระณัง
คัจฉามิ, ตะติยมฺปิ สังฆัง สระณัง คัจฉามิ.
พระอาจารย์กล่าวว่า “ติสสระณะกะมะนัง นิฏฐิตัง”
ให้นาครับว่า “อามะ ภันเต”
พระอาจารย์จะกล่าวนำศีล ๑๐ ให้กล่าวตามที่ละบท
๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี, สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๒. อะทินนาทานา เวระมะณี, สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๓. อะพรหมจะริยา เวระมะณี, สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๔. มุสาวาทา เวระมะณี, สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๕. สุรา เมรัยะ มัชชะ ปะมาทัฏฐานา เวระมะณี,
สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๖. วิกาละโภชะนา เวระมะณี, สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๗. นัจจะ คีตะ วาทิตะ วิสุกะทัสสะนา เวระมะณี,
สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๘. มาลา คันธะ วิเลปะนะ ธาณะนะ มัตถะนะ
วิสุสะนัญฐานา เวระมะณี, สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๙. อุจจาสะยะนะ มะหาสะยะนา เวระมะณี,
สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๑๐. ชาตะรูปะ ระชะตะ ปะฎิคะพะณา เวระมะณี,
สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
(อิมานิ ทะสะ สิกขาปะทานิ สะมาทิยามิ)
กล่าว ๓ จบ แล้วกราบ ๓ ครั้ง

คำทองขนนาค (แบบอุกาสะ)

*** ๕. คำขอนิสัย ***

อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ.

พุทฺธัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ.

ตะตฺถัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ.

(อุปัชฌายาโย เม ภันเต โหติ) กล่าว ๓ จบ

พระอุปัชฌาย์กล่าวว่า

สามเณรกล่าวรับว่า

ปะฏิฐัง

สาธุ ภันเต

โอปาเยกั

สาธุ ภันเต

ปาสาทิเกนะ สัมปาเทละ

สาธุ ภันเต

เมื่อกล่าวรับจบ ให้สามเณรกล่าวต่อไปว่า

(อัมมะตักเคทานิ เถโร, มัยหัง ภารุ, อะหัมปิ เถรสสะ ภารุ)

กล่าว ๓ จบ แล้วกราบ ๓ ครั้ง

๖. คำบอกรับขาว

พระอุปัชฌาย์กล่าวว่า

สามเณรกล่าวรับว่า

อะยันเต ปัตโต

อามะ ภันเต

อะยัง สังฆาญิ

อามะ ภันเต

อะยัง อุตตะราสังโฆ

อามะ ภันเต

อะยัง อัมมะระวาสะโก

อามะ ภันเต

๗. คำถามอันตราภิกรรม

พระคฤสถาม

สามเณรตอบ

ภุญฺฐัง

นัตถิ ภันเต

คัลลโธ

นัตถิ ภันเต

ภิลาสโ

นัตถิ ภันเต

โสโส

นัตถิ ภันเต

อะปะมาโร

นัตถิ ภันเต

มะนุสโสสิ

อามะ ภันเต

ปุริโสสิ

อามะ ภันเต

ภุชฺสี โสสิ

อามะ ภันเต

อะนะโณสิ

อามะ ภันเต

นะสิระชะกะโณ

อามะ ภันเต

อะนุญญาโตสิ มาตาปิตุหิ

อามะ ภันเต

ปะริปุณณะวิสะตฺวิโสสิ

อามะ ภันเต

ปะริปุณณันเต ปัตตะจีวะรัง

อามะ ภันเต

ภินนาโมสิ

อะหัง ภันเต ... (๑) ... นามะ

โก นามะ เต อุปัชฌายาโย

อุปัชฌายาโย เม ภันเต

อวยัสมา ... (๒) ... นามะ

(๑) บอกฉายาของตนเอง

(๒) บอกฉายาของพระอุปัชฌาย์

*** ๘. คำขออุปสมบท ***

สังฆมณันเต, อุปะสัมปะทัง ยาจามิ,

อุลลุมปะตุ มัง ภันเต สังโฆ, อะนุกัมปัง อุปาทายะ

พุทฺธัมปิ ภันเต สังฆัง, อุปะสัมปะทัง ยาจามิ,

อุลลุมปะตุ มัง ภันเต สังโฆ, อะนุกัมปัง อุปาทายะ

ตะตฺถัมปิ ภันเต สังฆัง, อุปะสัมปะทัง ยาจามิ,

อุลลุมปะตุ มัง ภันเต สังโฆ, อะนุกัมปัง อุปาทายะ

๘. คำขอขมา

อุกาสะ, ดังข้าพเจ้าทั้งหลายจะขอโรกาส,
กราบลาพ่อแม่ญาติพี่น้อง, ท่านพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย,

เพื่อบรรพชาอุปสมบท ณ บัดนี้,

ตลอดระยะเวลา, ที่ต่างต้องเวียนว่ายตายเกิด,

ถือกำเนิดในวัฏสงสาร, หากข้าพเจ้าทั้งหลาย,

ได้ประพฤติดพลาตล่วงเกิน, ต่อท่านทั้งหลาย,

ในที่ต่อหน้าก็ดี, ในที่ลับหลังก็ดี,

ทั้งมีเจตนาก็ดี, ทั้งไม่มีเจตนาก็ดี,

ที่ระลึกได้ก็ดี, ที่ระลึกไม่ได้ก็ดี,

นับตั้งแต่ร้อยชาติพันชาติ, หมื่นชาติแสนชาติก็ดี,

ทั้งในปัจจุบันชาติก็ดี, ขอท่านทั้งหลาย,

โปรดอโหสิกรรม, งดความผิดทั้งหลายเหล่านั้น,

ให้แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ผู้จะบรรพชาอุปสมบทในบัดนี้,

เพื่อความบริสุทธิ์, เพื่อความบริบูรณ์,

เพื่อความอยู่เป็นสุขในพรหมจรรย์, และเพื่อประโยชน์,

แก่การทำให้แจ้งซึ่งพระนิพพาน, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย,

ในปัจจุบันชาตินี้ เทอญ ฯ

*** หมายเหตุ ***

บทสำคัญที่ธรรมทายาทควรท่องให้ได้ก่อน ได้แก่

๒. คำขอบรรพชา, ๔. คำขอสรณคมน์และศีล,

๕. คำขอนิสัย, ๘. คำขออุปสมบท

